

disposition f. eks. i form af statsforskrivninger, ligeledes over en periode på 5 år. Den resterende halvdel vil alene tjene som garanti-kapital. Uden medlemskab af banken vil danske erhvervsvirksomheder være afskåret fra at deltage i leverancer af udstyr og tjenesteydelser i forbindelse med de af banken finansierede projekter. I betragtning af de betydelige danske erhvervsinteresser i Asien må dette forhold tillægges stor betydning.“

Om formålet med investeringsgarantiordningen fremhævede udenrigsministeren ved fremsættelsen af forslaget herom, at det var at søge den økonomiske og sociale vækst i udviklingslandene fremmet ved at gøre det lettere for danske virksomheder at etablere *datterselskaber o. lign. i u-landene*. Samtidig med at gavne udviklingslandene ville ordningen også virke til fremme af danske produktions- og eksportmæssige interesser.

Oprindeligt var de foreslåede ændrede regler vedrørende lovens § 7 om ydelse af statslån fremsat i et særligt lovforslag, se nedenfor under ikke-vedtagne regeringsforslag nr. 3. Imidlertid fandt det folketingsudvalg, som behandlede begge lovforslag, det hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne i én lov, og de ændrede regler om statslån overflyttedes derfor til bestemmelserne i lovforslaget om investeringsgaranti. En følge heraf var, at lovforslaget om statslån blev taget tilbage ved 2. behandling.

Idet der med hensyn til ordførernes stillingtagen ved 1. behandling til spørgsmålet om udvidelse af reglerne om ydelse af statslån henvises til det under omtalen af det af udenrigsministeren den 14. januar fremsatte lovforslag anførte, bemærkes, at forslaget om oprettelse af en *investeringsgarantiordning* blev modtaget med principiel velvilje af samtlige ordførere ved dette forslags 1. behandling. Nogle af ordførerne nærede dog skepsis med hensyn til enkeltheder i forslaget. *Per Federspiel* (V), *Knud Thomsen* (KF) og *Rimstad* (Uafh) fandt det således mindre rimeligt, at beløbsrammen på de 200 mill. kr. ifølge en bestemmelse herom i det oprindelige forslag skulle kunne forhøjes med finansudvalgets tilslutning alene. Efter deres opfattelse burde det være folketinget, der bevilgede disse beløbsrammer.

Endvidere fandt *Poul Dam* (SF), at der burde skabes en vis sikkerhed for, at investeringer i henhold til de foreslåede regler også var politisk rimelige.

Det udvalg, som fik begge de nævnte lovforslag til behandling, indstillede som anført, at indholdet af begge lovforslag samledes i ét lovforslag. Herudover foreslog udvalget enstemmigt at lade bestemmelsen om, at beløbet til investeringsgaranti på de 200 mill. kr. skulle kunne forhøjes med finansudvalgets tilslutning, udgå af lovforslaget.

I øvrigt fandt udvalget anledning til at fremhæve følgende i sin betænkning: